

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGEDI VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Európai tudósok Budapesten

Faluszociológiai kongresszus

Hétfőn Budapesten, a Kertészeti Egyetemen ünnepélyesen megnyitották a XII. európai faluszociológiai kongresszust. Az ötnapos tanácskozás házigazdája a Magyar Tudományos Akadémia, s a szervezésben nagy szerepet vállalt a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, valamint a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa.

Harmincegy országból 300 szakember vett részt a megnyitó plenáris ülésen, így a jelenlegi, szocialista országban első alkalommal rendezett faluszociológiai kongresszus minden korábbi hasonló eseménynél nagyobb szabású. A tanácskozás elsősorban a faluban végbemenő folyamatok társadalmi következményeit igyekeznek elemezni a szociológia módszereivel, s összehasonlítják az eltérő fejlesztési stratégiákat. A kongresszus foglalkozik a parasztsággal összefüggő elméleti kérdésekkel, a falusi társadalmi rétegek helyzetének, szerepének jobb megismerésével is.

A Kertészeti Egyetem épületében Ad Nootj, az Európai Faluszociológiai Társaság holland elnöke üdvözölte a résztvevőket. Szólt az agrár- és a faluszociológia helyzetéről, majd elmondta: az európai országokban nagy figyelmet kelt

a magyar mezőgazdaság teljesítménye, a magyar falu dinamikus fejlődése. Ezután Váncsa Jenő mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter a kormány és a tárca nevében köszöntötte a szociológusokat. Utalt arra, hogy hazánkban szép hagyományai vannak a falukutatásnak, s e nemes feladat napjainkban, amikor a falu immár történelmi változáson ment keresztül, ugyanolyan időszerű, mint évtizedekkel ezelőtt. Az egymást át- meg- átszövő folyamatok ugyanakkor nagy feladat elé állítják a falu társadalmi, gazdasági helyzetét felmérő értékelő kutatókat, ezért a budapestihez hasonló tanácskozások segíthetnek a jó módszerek elterjesztésében, közös álláspontok kialakításában a meg tisztázatlan kérdéseknél.

Az első előadást Kulcsár Kálmán, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkár-helyettese, a kongresszus magyar szervező bizottságának vezetője tartotta a falupolitika magyar sajátosságairól.

A plenáris ülést követően a tanácskozás a munkabizottságok megbeszéléseivel folytatódott.

Este a Kertészeti Egyetemen Váncsa Jenő fogadást adott a XII. európai faluszociológiai kongresszus résztvevői tiszteletére. (MTI)

Együttműködési szerződés autóbuszgyár korszerűsítésére

Az Ikarus szovjet partnereivel kooperációs szerződést kötött a Moszkva melletti likinói autóbuszgyár rekonstrukciójának támogatására. Az együttműködésben alvállalkozóként vesz részt az Autóipari Kutató Vállalat, a Csepel Autógyár és a Kogépterv. A magyar vállalatok egy új gyár gyártástechnológiáját készítik el. A várhatóan 1987-ben befejeződő munka eddigi szakaszában elvégezték a Liaz 52-56-os új autóbussz korrozioállósági, szilárdsági, élettartami, technológiai vizsgálatát is, ehhez a szovjet gyár teljes műszaki dokumentációt és kísérleti autóbusszt adott.

Az együttműködésben részt vevő vállalatok külön szerződést kötöttek az egyes feladatok ellátására. A Csepel Autógyár az alváz és az ebbe épülő részegységek, a forgácsolt alkatrészek gyártásterveit, a galvanizálási és egyéb felületkezelési munkát, valamint az alvázgépészeti szerelések komplett technológiáját készíti el. Eddig a munka csaknem felével végeztek, s várhatóan az ősszel fejezik be a szakemberek, akik a tennivalók ellátására kisvállalkozást is létrehoztak. Jövőre a részletes technológiai dokumentáció készül el. (MTI)

Megnyílt a táblaképfestészeti biennálé

Átadták a díjakat — 176 művész 200 alkotása

Újdonsággal lepte meg a képzőművészet iránt érdeklődőket az ünnepi hetek kiállítási programja. Etsóként ad othona a város a tavaképfestés művelőinek, ezvezes hagyomány mar, hogy a különböző kezpművészeti műajok ketévenként megmereinek az ország mas-mas városában. Mlkolc a grafika, Pécs a kispasztika, Szombathely a textil, Sopron az érem és plakett, Bekéscsaba az alkalmazott grafika, Siklós a kerámia, Keskemét a zomaneművészet szakmai seregszemlének színhelye. Mostantól Szeged a legnepszerűbb műfaj, a táblaképfestés szakmai mecenázását vállalta föl, karöltve a Művelődési Minisztériummal és a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjával. Már az elmúlt év végén kézhez kapták a kiállításra invitáló meghívót a magyar festők. Közülük mintegy négyszázan küldték el alkotásaikat, s a szigorú zsűri döntése alapján 176 művész kétszáz festménye került a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárának és az Ifjúsági Háznak paravánjaira.

Az I. Szegedi Táblaképfestészeti Biennálé ünnepélyes megnyitóját vasárnap délelőtt tartották a Horváth Mihály utcai Képtárban. Az ünnepi esemény népes közönséget dr. Trogmayr Ottó megyei múzeumigazgató köszöntötte, majd Györi Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az Országos Közművelődési Tanács elnöke mondott megnyitó beszédet. Utalt a műfaj és a helyszín szerencsés találkozására, szolt a művészek felelősségéről, az állami mecenatúra szerepéről, és az első festészeti biennálé jelentőségéről.

Ezt követően átnyújtották a díjakat a legszínvonalasabb művekkel szereplő alkotóknak. A Művelődési Minisztérium díját Orosz János, a Magyar Népköztársaság Művészeti Alapjának díját Fóth Ernő nyerte el. Fischer Ernő vehette át a Csongrád megyei tanács, Eigel István Szeged megyei városi tanács, Somos Miklós, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa, Bujdosó Ernő, a KISZ Csongrád megyei bizottsága, Kovács Péter, a Fesztivál Intéző Bi-

Györi Imre megnyitóját mondja

Fischer Ernő festőművész átveszi a megyei tanács díját Szabó G. László elnökhelyettesétől

zottság díját. Ketten kaptak munkajutalmat: Kovács László és Tölg Molnár Zoltán. A kiállítást — melyet a két helyszínen szeptember 18-ig láthatnak az érdeklődők — Ury Ibolya művészettörténész rendezte. A megjelentetett katalógus — Szilvássy Nándor tervezte és

szerkesztette — minden szereplő művész egy-egy művének reprodukcióját közli. A biennálé érmét Csik-szentmihályi Róbert készítette. A megnyitó előtt Papp Gyula, a városi tanács elnöke fogadást adott a biennálén szereplő alkotóművészeknek.

Segítség a lakóházak felújításához

Újabb leányvállalat alakult Szegeden

Július 1-től egy újabb leányvállalat működik Szegeden. A cég bányászóján ez áll: Szegedi Magas- és Ételgyártó Vállalat Lakóház és Intézményfelújítási Leányvállalata. Az elnevezés is sejteti, hogy a kisvállalat a nagyszabású lakóház-felújítási programhoz ad segítséget. A még szokatlan működési formáról, a kisvállalat lehetőségeiről, az újdonsült igazgató, Tasi János tájékoztatót:

— Az első félévben 8—10 millió forintot árbevétel tervezünk, természetesen további eredményünk attól függ, hogy mennyi munkánk lesz. Célnk, hogy a város lakóház-felújítási, -fenntartási tevékenységéből jelentős részt kapjunk. Úgy gondolom, hogy azáltal, hogy létrejött ez a kisvállalat, a szegedi kapacitás nemcsak kiegészül, hanem lényegesen bővül is.

— Melyek a legfontosabb feladatai és kötelezettségei?

— Trefásan azt szokták mondani, külföldön akkor alapítanak leányvállalatot, ha egy cégnek a pénze, itthon pedig, ha tönkre akar menni. Természetesen ez nincs így a mi esetünkben. Önállóak vagyunk, és az alapító vállalat olyan jogokkal rendelkezik, mint egy felügyeleti szerv. Nem gyámokodik felettünk, de segít, például most az indulásnál biztosítja az állószközök nagy részét, az elhelyezést, és a „kezesünk” is egyben. Mi igényt tartunk a segítségére és az első időszakban elég sok alvállalkozói fel-

adatot látunk el. Ugyanolyan kötelességünk azonban, mint a többi cégnek, hogy nyereségesen gazdálkodjunk, csak a feltételek sokkal szigorúbbak, keményebbek.

— Hogy tud egy nulláról induló vállalat már a kezdetektől haszonnal termelni?

— A kisvállalati forma lehetővé teszi, hogy rugalmasabban dolgozzunk, mint egy nagyobb cég. A gazdaságosságot pedig úgy érjük el többek között: alacsony az adminisztratív létszám, 10 fizikaira egy irodai dolgozó jut. Gyorsabban forgatjuk a pénzt, rövid határidejű munkákat vállaltunk. Egyébként 100 forint munkabérrrel 232 forintnyi értéket kell előállítani, és ez a termelékenység mutató magasabb, mint az alapító vállalaté. Létezésünk alapja és követelménye a magas termelékenység, mert csak úgy maradunk versenyképesek a többi építészervezettel szemben és mellette.

— Úgy tudom, szeretnék, ha a leányvállalat létszáma egy éven belül megközelítené a 200 főt. Honnan verbúvárlják a sok kőművest, festőt, szerelőt?

— Gondolom, ezzel a kérdésével arra céloz, hogy a szegedi építőipari vállalatoktól elcsábítjuk a munkásokat. Erről szó sincs. Mesterünk zöme már felbomlott építőipari cégektől jött, vagy érkezik, mint például a szegedi CSOMÉPSZÖV-től.

Eddig olyan dolgozókat vetünk föl, akiket nem szegedi székelyű vállalatok alkalmaztak. Különösen jó munkaelefőrrást jelentenek a mezőgazdasági termelőszövetkezeteknél megszünt melléküzemágak. Most az alapítás után pillanatnyilag hetvenen dolgoznak a cégnél, és csak én jöttem az alapító vállalatból.

— A megalakulásnál az ünnepélyes munkagyűlésen ön ismertette a leányvállalat célkitűzéseit. Csak lakóház-felújítással foglalkoznak?

— Biztosítunk egy széles skálájú szolgáltatási profilt. Gáz-, vízvezeték-szerelést, festést, mázolás, utólagos felszigetelést felvállalunk magánosoknak is. Fő tevékenységünk a hagyományos lakóház-felújítás, a házrekonstrukcióval együttjáró feladatok. Érdekes módon július első napjaiban már olyan szegediek keresettek fel minket, akik azt szeretnék, ha házat is építenénk. Erre azonban nem készültünk fel, nincsenek ehhez a munkához megfelelő gépek, és úgy látom, Szegeden szükség lenne a hagyományosan falazó-dolgozó házépítő kisvállalatra is. Az első hetekben nagyon sok megrendelés érkezett, még Zákányszékről is kérték, hogy fejezzük be az óvoda javítását. Jó helyzetben „születtünk”, úgy látom, nem lesznek kenyérgondjaink.

H. M.

Magyar-NDK tárgyalások

Abrahám Kálmán, építésügyi és városfejlesztési miniszter meghívására Magyarországra érkezett Wolfgang Junker, a Német Demokratikus Köztársaság építésügyi minisztere. A két miniszter tárgyalásokat folytat országai építésügyi együttműködésének továbbfejlesztéséről.

Az NDK építésügyi miniszterét a Feriegyi repülőtérén Abrahám Kálmán fogadta. Jelen volt Karl Heinz Lugenheim, az NDK budapesti nagykövete is.

(MTI)

Csak az öntözés segít

Már az elmúlt héten is többfelé az országban meg kellett kezdeni a szárazság miatt kiszült növények kenyérbetakarítását, amelyet a takarmányozási célokra való felhasználás követ. Hétfőn újabb üzemekben indították el — ismét idő előtt — a betakarító gépeket, látva, hogy a növények a tavábbiakban már nem bírják a forróságot. A kialakult helyzetről Dunay Sándor, az agrometeorológiai szolgálat vezetője az MTI munkatársának elmondotta:

— A hazai éghajlati viszonyok között nem ritka a huzamosabb ideig tartó száraz időszak, a mostanihoz hasonló aszály azonban viszonylag kevésszer fordul elő. 1976-ban volt utoljára ilyen időjárás. A mérések szerint a talaj felső felmé-

teres rétegében mindössze 20—30 százalékos a vízkészlet. A talaj mélyebb rétegeiben sincs több tartalék. A jelenlegi helyzetben — az országosnak tekinthető aszály idején — a növényeknek mindössze arra futja e-éjükből, hogy fenntartsák a minimális anyagcserét, a termés „építéséhez” azonban nincsen elegendő vizük, és a talajban levő tápanyaghoz sem tudnak hozzájutni.

Az elmúlt tíz napban nem javult a helyzet, az esőzések csak helyi jellegűek voltak. Az 1—5 milliméteres nedvesség-utánpótlás nem enyhített a gondokon, ezek az esők csak arra voltak elegendők, hogy a határban elverjék a port. Így a mostani helyzetben egyedül csak az öntözés segíthet.